

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ سپتمبر ۲۰۱۹

تونیت ترمپ، لغو مذاکرات و اعتبار طالب

۲

سه شنبه-۱۹ سنبله ۱۳۹۸- کابل: خلاف تبلیغات گسترده و سرسام آوری که طرفداران "غنی احمدزی" از زبان "سرور دانش" و تنی چند از کاسه لیبان "غنی احمدزی" به راه انداخته اند و بدون انقطاع نشخوار می کنند که گویا امریکا سرانجام به حقانیت آنها پی برد و داستان "طالب" را خاتمه بخشید، چه مذاکرات با طالب مجدداً به وسیله "خلیلزاد" و یا کدام کس دیگری از سر گرفته شود و یا به گفته "ترمپ" منتفی شود، طالب تا اینجای قضیه برنده میدان است و می توان نوشت در قطع کامل مذاکرات نیز برنده میدان شناخته می شود، زیرا:

۱- "طالب" تا دیروز یعنی قبل از آغاز مذاکرات با امپریالیسم امریکا، در سطح افغانستان و جهان به مثابه یک سازمان عقبگرا، جنایتکار و ضد ترقی و پیشرفت شناخته شده، آنها در زمینه توحش و انجماد فکری چیزی در حد "داعش" شناخته می شد. یعنی نهادی که از دید جهانی حکم نابودی آن در اذهان بشری امر پذیرفته شده بود و هر نوع تماسی با وی به مثابه گناه کبیره در اذهان جهانی تلقی می گردید.

۹ دور مذاکرات با امپریالیسم امریکا در ۱۰ ماه اخیر، در حد و مقیاس غیر قابل تصویری آن چهره مخدوش و تاریک را بزرک و آرایش نموده، نه تنها دیگر نشست و برخاست و مذاکره با آنها قبیح و در حکم گناه کبیره شمرده نمی شود بلکه جنایت زدائی که از آن چهره کثیف صورت گرفت و تبلیغاتی که دوست و دشمن برایش انجام داد، همه شاهد بوده و هستیم که در داخل و خارج برای دیدار و ملاقات با طالب "سر و دست" می شکست و به کسی نوبت نمی رسید. لست ۲۵۰ نفره دولت دست نشانده و امتناع طالب از دیدار با ۲۵۰ نفر بهترین گواه در این مسأله می باشد.

۲- تا قبل از جلسات متواتر و پیهم "خلیلزاد" با طالب، همه شاهد هستیم که طالب نه تنها نزد مردم افغانستان بلکه حتا نزد بقیه مسلمانان همان لته ننگی بود که هیچ کسی نمی خواست آن را به دورش بیچد. از آن گذشته از طیف بقیه اسلام سیاسی اکثریت مطلق آنها بزرگترین افتخارشان را مبارزه علیه طالب اعلام داشته، دوران رویارویی با طالب را به نام "دوران مقاومت" از دوران مبارزه علیه روس جدا می ساختند.

مگر بعد از آغاز مذاکرات و دوام آنها به خصوص به هر میزانی که احتمال رسیدن به مصالحه زیاد تر می شد قبح زدائی تماس بیشتر شده، آنهایی که از آدرس مقاومت ضد طالب و جهاد صحبت می نمودند، هریک به صورت جداگانه و گروپیک باب مغزله را با طالب گشوده، به زعم خودشان در حاکمیت بعدی طالب برای شان جای "ریزرف" نمودند.

۳- تا قبل از آغاز مذاکرات، طالب به مثابه یک مهره سوخته امپریالیستی هم در داخل و هم در خارج تلقی شده همه کس فکر می نمود که امپریالیسم امریکا من بعد با طالب نرد عشق نخواهد باخت. مگر مذاکرات و تبلیغات گسترده ای که در موردش صورت گرفت، در عمل نه تنها طالب را به مثابه طرف صحبت معرفی نمود بلکه تعداد آنهایی که در داخل و خارج طالب را بدیل دولت دست نشانده کنونی می پنداشتند به میلیونها تن رسید.

این برد را که طالب در روی میز و با کمترین هزینه به دست آورد، در میدان جنگ هرگز قادر نبود بدان دست یابد. ۴- دوام مذاکرات و احتمال رسیدن مجدد طالب به قدرت، همه شاهد بوده و هستیم که نه تنها با ارتباط طالب نفرت زدائی صورت گرفت، بلکه به صد و هزاران تن از نیروهای امنیتی دولت دست نشانده که با فروش نیروی کار و شرافت شان در خدمت دولت دست نشانده قرار گرفته اند، باعث کاهش حمایت شان از دولت دست نشانده گردیده، در عمل آن طیف خواست با حاکمان محتوم آینده تقابل نماید. امری که باعث گردید تا طالب شکست خورده و فراری بر قوتش بیفزاید. و اما نفع طالب از الغای مذاکرات:

۱- این را می دانیم که صفوف طالب هیچ گاهی یک دست و یک پارچه نبود اگر هزاران تن از نیروهای طالب، رسیدن به صلح و حاکمیت مجدد طالب را آرزو می کردند و بودند و هستند به هزاران تن دیگر که مولود جنگ اند و همه چیز من جمله حیات و ممت خودشان و تجارت شان را به ادامه جنگ می بینند. مذاکرات صلح در عمل می توانست باعث جدائی طیف اخیر از طالب بگردد، الغای مذاکرات عجالتاً خطر انشعاب را در بین طالب از بین برد.

۲- طالب بین دوستان و دشمنان داخلی و خارجی خود تلاش نموده تا از خود یک چهره ضد امپریالیسم امریکا را به نمایش بگذارد؛ مذاکرات صلح با امریکا به خصوص موافقت طالب به اقامت موقت نیروهای امنیتی امپریالیسم امریکا در افغانستان می توانست اسطوره ای را که طالب می خواست در ضدیت با امپریالیسم از خود بسازد، ویران نموده ماهیت وابستگی آنها را به امپریالیسم در سطح منطقه و جهان نیز آشکار بسازد. اینک با لغو مذاکرات و دیدار ها، طالب تلاش می ورزد تا آن سیمای خدشه دار شده را مجدداً با سرخاب ضد امریکائی آرایش نماید.

هموطنان گرامی!

قطع مذاکرات در مقطع کنونی با طالب، همان چهارزانو نشستن بعد از گوز زدن می باشد که رهبران کاخ سفید تلاش دارند آنچنان بنشینند.

به نظر من چه مذاکرات ادامه یابد و چه هم قطع گردد، طالب صید خود را نموده با خاطر آسوده منتظر فرصت دیگر می ماند.

سرکها ما را می طلبد!!